

JAN NERUDA:

Vojenský pohřeb.

Z sedých mračen došlo se hustý lij, po dláždění voda proudem teče, ulicemi prázdnými se města vojenský tu pohřeb truchle vleče.

Černý vůz s tím bílým křížem táhne s hlavami svíslými čtvero koní; — mrtvý v suchu — vozka však promoklý rozmrzle sprež svou k spěchu honí.

Na vozíku kříž a lesklá lebka, v jejíž oční důlky had se vrývá; a za lebku lesklou, dutou, prázdnou, prázdné čáko lidem "a bohem!" křívá.

Buben potažený černým sukem trdně odměřeným taktem zvučí, k tomu z bratrů, již ho sprovázejí, každý mezutě si kletbu bručí.

"Arcif — stejné se nám zvede, až nám místo rakví dají otep mlámy, — však by bez nás také cíle dojel, také chudšas bez nás došel jámy."

Jak Vrba křtil.

(Z česko-amerického života Jan Harris Zachar.)

Vrba se radoval. A měl zajisté příčinu ku své radosti: čáp zabloudiv do jeho domácnosti. Vrbovo přání bylo splněno. Jeho jméno bylo zachováno, jeho čest zachráněna. Čtyřikrát vrána slétla na jeho střechu, až konečně po páté objevil se očekávaný, toužený čáp.

Vrba se rozhodl, že oslaví tuto pamětihodnou událost. Nepřemýšlel dlouho, jakby ji oslavil. Bylo třeba hochu dát jméno, i bylo usneseno, aby se odbyvaly hlučné křtiny, aby Devatenáctá ulice a nejen Devatenáctá, ale aby celá česká osada se dozvěděla, že k Vrbovi zavítal nositel jména.

Přiblížila se neděle, na níž byly ustanoveny křtiny. Vrbov dům trochu ztratil obyčejnou svou tvářnost. Přední světnice byla vyprázdněna, aby dala dosti místa ceremoniím a tanci, v druhé světnici stálo několik stolů určených pro hodovníky a v třetí opět stály velebné vedle sebe dva soudky piva.

Z Vrbovy tváře neodešel úsměv. Jeho nitro bylo plno veselí a zároveň pýchy, když vital známé, rozdával pivo a doutníky. Ještě se mu v životě nestalo, aby byl středem podobného množství lidí, jež se právě sešlo v jeho domě. Však jakoby mu také křídla narostla: lehee oběhával hosty i kamna, a kdekoliv byla prázdná sklenice, objevil se hned u ní hostitel, aby ji dolil.

A radost rostla v každém koutě. Smích bratrů a sester rostl ve své upřímnosti a síle, vtíp stíhal vtíp, tukalo se na zdraví nového občana a šťastného otce, a když vzal do ruky harmoniku a zahrál "Na té louce zelené," rozjařené párky naplnily vyprázdněnou světnici.

Než netrvalo dlouho, a veselost musela ustoupit vážnému okamžiku. Harmonika dozněla, rovněž zpěv dvou basistů v koutě se objímajících zemřel v nepodařeném tónu. Vrba se svou stařenkou postavil se do prostřed světnice. Úsmíval se, když choval nový pramének své krve, a jeho ostré oko pohlíželo směle na řádové bratry a sestry, pohlíželo směle, neboť Vrbova čest byla zachráněna před poznámkovými útoky.

Franěk, předseda Vrbova řádu, byl ten, jenž měl děcko pokřtít. Stanul před Vrbovými, podíval se nejprve na otce, pak na matku, a již chtěl pohnouti svými rty, aby rozpiakal shromáždění, když si vzpomněl, že mu něco chybí. Věděl, že se při křtu užívá vody, i nechtěl se odchýlit od obvyklého otce svých.

"Schází nám něco mokřýho," zasmál se. "Bez toho to nemůže být, to víš, Frank!"

Vrba porozuměl, co Franěk žádá. "Stará, doběhni pro vodu, jdi!"

"A co vodu!" vykřikl kdos z přítomných. "Piva je zde dost!"

Smích se rozlehl světnici. Harmonika se ozvala a za ní opět bas "Vždyt jsme než jednou na světě..."

Vrba i Franěk byli veselí lidé, nedívající se na svět černými brýlemi, a veselost jejich při této velvýznamné události obzvláště bujela. Vrba chtěl mít hlučné křtiny, aby na ně pamatovala celá česká osada. Franěk pak při křtinách chtěl mít dobrý čas, i není divu, že oba dva za hlučného souhlasu přítomných usnesli se provést křtiny původním způsobem.

Vrbova jim nebránila, naopak, pomáhala jim. Doběhla pro hrnce, naplnila jej pivem, ponořila do moku husí stehno a hořce blažým očekáváním nejbližší budoucnosti, podala křtitelnicí Franěkovi.

Franěk ji vzal vážně, jak mu jeho veselí dovolovalo, a zjednal ticho, jal se mluvit: "Milí přátelé! Vážná příčina nás zde všechny shromáždila, a ta příčina je, abychom byli svědky pojmenování čili křtu nového občana na svět přišedšího, syna to našeho milovaného, váženého, vlasteneckého, neohroženého, obětavého bratra Franka Vrby. A proto dříve než přikročíme ku pojmenování, žádám vás, abyste ve jménu naší svatě věci pozdravili našeho milého bratra a nového našeho občana bratrským "Na zdar!"

Světnici zatřásko třikrát "na zdar." Oči Vrbovy se široce rozevřely a rozhlédly se kolkolem po přítomných. Takové přivlastky týkající se jeho osoby uslyšel poprvé. Rozhlédl se po přítomných, jakoby z jejich tváří chtěl vyčíst, co oni soudí o člověku, jenž jim vystrojil takovou bohatou hostinu. Na to se podíval na svoji stařenku, a když se setkal s jejím zrakem, plným obdivu, jeho štěstí bylo úplné.

Franěk pokračoval: "Bratře Vrbo a sestro Vrbová, jaké jméno přejete si dát svému dítěti?"

Vrba dlouze se zadíval na křtitelnicí, jakoby byl překvapen jeho otázkou. U Vrby prvorozený syn nemohl by mít jiného jména než oteova. Řekl však nahlas a pevně po chvíli mlčení: "Frank!" Předseda vytáhl z piva husí stehno a položil je na čelo novorozeného, děl: "Franku, já tě křtím ve jménu přírody... A nyní, bratři a sestry, chcete-li býti účastnými tohoto křtu, je zapotřebí, abyste z tohoto hrnce pijíce a tímto stehnem pivo míchajíce, byli srdečně veselí."

Malý Frank dal se do pláče, ale sotva se ozval, zabzučela harmonika veselými tóny "Na Marjánce," za ní soprány a basy smísily se v mohutný chór, a nohy a nožky pustily se v polku. Křtitelnice putovala od úst k ústům. Všichni, z hrnce pijíce a stehnem pivo míchajíce, byli srdečně veselí.

Radost každým okamžikem se stupňovala, až udála se podivuhodná událost, již kdys také zažil Sylvestr Váhavý. Právě-li Čech, že tehdy domy po obou stranách ulice byly jaksi šikmo k sobě nakloněny a kolísaly se při tom povážlivě, musím domy změnit ve stěny. Právě-li Čech, že dláždění právě napadlým sněhem pokryté vypadalo jako bílé moře rozvílněné bouří, musím dláždění změnit v podlahu pokrytou odharky, sirkami, loužemi a biskupy. Vrba ujišťoval svého předsedu, že on,

Franěk, je největším řečníkem pod sluncem a že by měl jeti do Vídně, aby svou výmluvností českému národu dobyl jeho práv. Vrbová stále se domnívala, že v její náruči spočívá velký Frank, i taneovala s nemluvnětem. Řádoví bratři spatřovali v některých hostech své nepřátele a jali se je bombardovati odvarem, jenž jako rostříknuté koule usazoval se na bílých stěnách. Sestry opět nepočítajíce výmluvnost za hřích, udržovaly humor v proudu a vzpomínaly živou řečí na své potomstvo a své muže. Zkrátka, všichni se veselili srdečnou veselostí...

O Vrbovy křtu mluvilo se dlouho. Mluvilo se o všem nejen po Devatenácté, ale po celé české osadě, a ze všech stran zněla pochvala o bohatých hodech křtinových. I noviny se o nich zmínily.

A Vrba byl hrd. Zprávu z novin si vystříhl, dal za rámeček a pověsil na místo, jehož nemohl nikdo nevidět, a novou tuto ozdabu svého příbytku pečlivě opatroval. Každá návštěva musela se dozvědět historii této ozdoby, a dnes, až několik let uplynulo od slavných křtin, až se Vrbovi narodil ještě jeden mužský potomek, až Vrba několikrát v novinách byl pochválen a ve veřejnosti častokrát poctěn, přece stále vypravuje o onom dni, kdy jeho hosté z hrnce pijíce a pivo stehnem husím míchajíce, byli srdečně veselí. Zajdete-li k němu, poví i vám o téže události.

BISON, Okla. — Čtená redakce! Přiložené naleznete předplatné na váš milý list, který se mně skutečně čím dále, tím více zamlouvá. Zejména rád čtu dopisy z Nebrasky, neboť tam mám mnoho přátel a známých a prožil jsem tam svoje mládí. Před 4 měsíci byl jsem tam s celou svojí rodinou na návštěvě po 8-měsíčním pobytu zde v Oklahomě. Bylo mně milým potěšením s nimi tam si pohovořit a pobavit se. Končím dopis se srdečným pozdravem na všechny naše přátele a známé. Frank Sloup.

WAHOO, Neb. — Čt. redakce! Společně s tímto dopisem zasílám zároveň předplatné. Jak vám známo, jest u mnohých předplatitelů zvykem při předplacení na časopis podati svůj úsudek o dotčeném časopisu. Z té příčiny ani já při letošním předplacení nemohu se zdržeti, abych úsudek svůj a mnoha jiných, s nimiž jsem o Pokroku mluvil, na jevo nedal. Příklad bych si, by Pokrok přinášel více domácích a cizozemských zpráv a méně novinek z různých míst, jež širší obecnost nezajímají. Josef Cecha.

VERDEN, Okla. — Čtená redakce! Právě tomu bude v dubnu pět let, co jsem odjížděl se svou rodinou z Nebrasky sem do této krajiny. Ze začátku se mi tady moc nelíbilo, protože krajina tato byla nová, nic tu nebylo vzděláno a tak člověk nevěděl, co by měl pěstovat. Vzalo mi to dva roky, než jsem se naučil pěstovat bavlnu. Ta jest tu hlavní plodinou. Dále se zde pěstuje korna, pšenice a oves. Letos tady vypadá obilí dosti špatně. Po 14 dní zde litaly jakési mušky, návštěvnické to z Texasu. Tyto nasadily v obilí vajíčka, z nichž se vyvíhly obilní vši a ty tu vše sežerou, tak že pole zůstanou černé. Ta polední strana má moc hnazu. V okolí zdejších jsem samojediný Čech a tu si tak častokrát pomyslim, že to tady prodám a pojedu mezi Čechy, kde je veselí. Srdečný pozdrav všem! John Motáček.

EDMONTON, Alta, Kanada. — Čtěná redakce! Již trávím devátou zimu v Kanadě, ale zimu tak třeskutou nepamatuji nikde. Začala nám na počátku listopadu a dne, 24. března, myslím, že jest několik stupňů pod nulou. Po celý leden ubohá rtut byla na půl zmrzlá, ana musela časem dolů až na 60 stupňů a tu, upřímně řečeno, není do smíchu. Štěstí ještě pro zdejší krajinu, že zde máme s dostatek uhlí, jinak nikdo by nemohl předvídati, jaké následky letošní zima mohla mít. Sněhu nyní leží asi tak na tři střešce. Pravda, jest slehlý, jinak by ho mohlo býti do 7 až 8 stop zvýši. Zem pod sněhem zmrzlá není, což jest velká výhoda, ježto voda ze sněhu se bude moci vtáhnouti do země. Každý tudíž počítá na ranní jaro (okolo 15. dubna) a dobrou úrodu. Tedy jenom pět měsíců zimy a teď at nám někdo řekne, že není Kanada zdravá, když máme příležitost po pět měsíců v roce jak nálež se vyvětrati a vychladiti. Přesto však přese vše lid se sem jen hrne a to ponejvíce ze Spojených Států, většinou ze států jižních a středních. Pozemky v městě Edmonton (město toto čítá nyní 15,000 obyvatel) vystoupily v ceně až bláznovskými vysoko. Na Jasper ave. (hlavní ulici), nalézající se v obchodní čtvrti, nemožno koupiti nic laciněji pod \$500 ba až \$1,000 střešvic. Tu tedy lot, mající 50 stop v průčelí, stál by pouze \$50,000 (padesát tisíc dolarů), což se rovná ceně nejlepších lotů ve Vaší

Omaze. Jak pravím, vše jest bláznovskými přehnané. A státi se jen dost malý úpadek v čemkoliv, mnoho lidí (špekulantů) ztratilo by mnoho peněz. Totéž jest i s pozemky okolo města. Ve vzdálenosti 5 až 6 mil prodávají se farmy po \$100 až 150 akr. Na vzdálenost 4 mil vyměřeny jsou městské loty. Ovšem že vším tím viní jsou jenom špekulanti. Dnes má Edmonton okolo 140 pozemkových úřadoven, dle čehož si může každý učiniti svůj úsudek. To-li agentů na tak malé město! Domovinu nemožno zabrati do vzdálenosti 70 mil od Edmontonu. Jest ovšem ještě dosti pozemků na prodej dosti blízko. Pozemky železniční prodávají se nyní za \$12 až \$15 akr a možno si též vybrati dle libosti. Čechů jest nás zde asi 15, většinou svobodných, a milujeme se, či chtěl jsem vlastně říci, hrůžeme se vespolek. Někteří s námi mnoho nemluví, ježto nejdeme do jejich kostela. Oni sami jsou pouze evangelici a chtějí též nás na to "přerobiti". Také jsme zde měli soud mezi sebou a sice na způsob onoho Thawova, jenom že v tom našem nebyl nikdo zastřelen, a hlavní roli hrála také žena. Ostatně celá záležitost ta byla smířím soudcem vyhozena a tak nám zbylo jenom trochu ostudy. Možno též, že Mr. Canadian Thaw ocitne se na několik let v blázninci i se svou drahou polovicí. A potom že se český živel ztratí mezi jinonárodovci!!! S úctou C. V. Šemerád.

Viditelný. Trvanlivý. Rychlý.

UNDERWOOD STANDARD TYPEWRITER.

Stroj, jež konečně koupíte.

Je-li to Underwood, jest dobrý.

UNDERWOOD TYPEWRITER CO. 1617 Farnam St., - 37-5 - Omaha, Neb.

GEORGI & VITÁK, (dříve Louis Viták)

Pište si o cenníky, jsou zdarma. 4663 Gross Av. cor. 47 and Ashland Av., Chicago Prodáváme veškeré hudební nástroje za tovární cenu.

Jsmé výhradní vyrábitele vyhlášených "Pearl Queen" Concertin a máme též pravé české harmoniky nejlepší jakosti. — Jediní zástupcové pro Ameriku slavných a světově známých dechových nástrojů vyráběných V. F. Cerveným a Symem pro které jsou odporučeny na všech světových koncertovních: v Praze, Paříži, Lipsku, Bruselu a jinde. Náš obrovský tovární sklad, přívos a vývoz hudebních nástrojů po celé Americe dokazuje nejlépe pověst našeho obchodu a důvěru, kterou chováme u ct. obecnstva. 9m6

Nakladatel českých hudebnin. Sp rávky všech nástrojů se vyřizují.

S. JUNG & CO., velkoobchod libovinnami v MILWAUKEE, WIS.

Dr. A. Svobody Hořkého Vína.

Připravené dle předpisů tohoto proslulého lékaře, odporučeno ode všech lékařských autorit v nemocích žaludku a vnitřnosti. Toto výtečné léčivé víno, užíváno li v pravých dávkách, může býti užíváno co lék při slabosti žaludku, nechuti k jídlu, nezdrávnosti a všech podobných nemocích. Prodáváno jest v plných kvartových lahvičkách. Žádejte o toto víno, jež jest k dostání ve všech českých hostincích. 47

J. H. SHARY, 548 BEE BUILDG., OMAHA, NEB. Telefon Douglas 3133

Nejčistější čarnice ve zdravé krajině v Texas! LACINO PRODÁVÁ NA 12 LET SPLÁTKY ROSENBERG IMMIGRATION CO., ROSENBERG, TEXAS. 3121